

[Forsvarsministeren.]

igennem ændringsforslagene, dels ved om-  
talen i betænkningen.

Hvad angår hjemmeværnsgrenenes kom-  
mandomæssige placering i regionalforsvaret  
og distinktionsspørgsmålet, kan jeg ganske  
henholde mig til, hvad der er udtalt i  
betænkningen. Det er rigtigt, at jeg ved  
første behandling bad om en vejledning;  
den har jeg fået, det takker jeg for, og den  
vil blive fulgt.

Da vi jo nu må gå ud fra, at hjemmeværns-  
lovforslaget gennemføres med de i betænk-  
ningen stillede ændringsforslag, følger deraf,  
at kvindernes deltagelse i det frivillige for-  
svaret kommer til at foregå på et andet  
grundlag end tidligere, nemlig på grundlag  
af kvindekorpsets fuldstændige inkorpore-  
ring i hjemmeværnet, medens deltagelsen  
hidtil er sket på grundlag af overenskomster  
mellem kvindekorpsets foreninger og for-  
svarsministeren.

Ved overgangen til denne nyordning vil  
jeg gerne gentage — for det synes jeg der  
er grund til — hvad jeg sagde ved frem-  
sættelsen, nemlig at den foreslåede ændring  
ikke på nogen måde må opfattes som en  
kritik af det hidtidige arbejde. Der er tvært-  
imod grund til at rette en varm tak til  
kvindekorpset for det arbejde, de gennem  
årene på en så udmærket måde har udført.  
Jeg føler det lidt vemodigt, at vi ikke i  
fuld overensstemmelse med alle kvinde-  
korpsets ledere kan gå ind under de nye  
forhold; men jeg er på den anden side  
sikker på, at nyordningen i det daglige  
arbejde reelt vil betyde en forbedring af  
vilkårene for det kvindelige frivillige for-  
svarsarbejde, og jeg er ligeledes sikker på,  
at man fra alle sider vil medvirke til, at  
nyordningen vil komme til at fungere efter  
sin hensigt. Der er for så vidt ikke længere  
nogen nødvendighed for at opretholde pri-  
vate foreninger for kvindekorpsets med-  
lemmer, men hvis man alligevel ønsker at  
gøre det, kan jeg ikke se nogen grund til  
at indvende noget herimod. Jeg har tvært-  
imod over for kvindekorpsets ledere ud-

talt, at hvis man vil opretholde foreninger  
f. eks. med visse rekrutteringsopgaver, vil  
vi i forsvarsministeriet stille os velvilligt  
over for at yde økonomisk støtte til sådanne  
opgavers løsning.

De tjenestebestemmelser, som har været  
gældende specielt for kvindekorpsets lede-  
re, og som har haft deres baggrund i de  
hidtidige overenskomster, skal nu revideres,  
og jeg vil gerne præcisere, at denne revision  
vil blive foretaget efter de direktiver, som  
dels er indeholdt i lovforslagets § 6, dels  
i bemærkningerne dertil og i bemærknin-  
gerne i udvalgets betænkning.

I ændringsforslag nr. 3 foreslås det, at  
alle hjemmeværnets befalingsmænd og kvin-  
delige befalingshavende enten udnævnes til  
eller tillægges grader svarende til de spe-  
cielle værnsgader. Det er kendt, at såvel  
værnsledelserne som værnenes officersorga-  
nisationer har været og stadig er meget  
betænkelige ved denne anvendelse i hjem-  
meværnet af værnenes grader og helst havde  
set, at dette ikke var sket. Værnens officers-  
organisationer henviser til, at befalingsmæn-  
dene i hjemmeværnet normalt ikke besidder  
de samme uddannelsesmæssige forudsætnin-  
ger, som befalingsmændene i de tilsvarende  
grader i værnene har, og man har givet  
udtryk for en vis frygt for konsekvenserne  
i denne nyordning.

Når man imidlertid i fremtiden vil tage  
sådanne hensyn, at gradernes anvendelse i  
hjemmeværnet ikke får nogen forringende  
konsekvens for værnens faste personel,  
f. eks. under lønforhandlinger, er jeg i øvrigt  
enig i, at der er mange praktiske forhold,  
som taler for, at vi imødekommer det  
stærke ønske om, at hjemmeværnets be-  
falingsmænd og befalingshavende dels får  
værnens distinktioner, dels får adgang til  
at benytte enten deres hjemmeværnsgader  
eller de værnsgader, som korresponderer  
dermed.

I anledning af de bemærkninger, der  
faldt ved første behandling om hjemme-  
værnet på Bornholm, vil jeg gerne sige, at  
der hverken ved dette lovforslag eller ved